32000D0642

L 271/4 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 24.10.2000

DECYZJA RADY
z dnia 17 października 2000 r.
dotycząca uzgodnień w sprawie współpracy pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego Państw Członkowskich w odniesieniu do wymiany informacji
(2000/632/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Republiki Finlandii,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Plan działań w celu zwalczania przestępczości zorganizowanej został zatwierdzony podczas spotkania Rady Europejskiej w Amsterdamie w dniach 16–17 czerwca 1997 r. ([1]). Plan działań zalecał, w szczególności w zaleceniu 26 lit. e), aby nastąpiła poprawa we współpracy pomiędzy punktami kontaktowymi, właściwymi do otrzymywania sprawozdań o podejrzanych transakcjach zgodnie z dyrektywą Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy ([2]).

(2) Wszystkie Państwa Członkowskie powołały własne jednostki wywiadu finansowego (JWF) dla potrzeb zbierania i analizowania informacji uzyskanych zgodnie z przepisami dyrektywy 91/308/EWG w celu określenia powiązań między podejrzanymi transakcjami finansowymi a działalnością przestępczą leżącą u podstaw tych transakcji, to w celu zapobiegania i zwalczania prania pieniędzy.

(3) Jednym z celów uznanych przez Grupę Ekspertów ds. Prania Pieniędzy, którą powołano w ramach Wielozadaniowej Grupy ds. Przestępczości Zorganizowanej, jest poprawa mechanizmów wymiany informacji pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego (JWF) wraz z poprawą wymiany informacji pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego a służbami dochodzeniowymi Państw Członkowskich, a także poprawa wielozadaniowej organizacji jednostek wywiadu finansowego, to w celu zbierania informacji w sprawie sektorów: finansowego, ścigania oraz sądownictwa.

(4) Konkluzje Rady z marca 1995 r. podkreśliły szczególnie, że wzmocnienie systemów zwalczania prania pieniędzy zależy od ściślejszej współpracy pomiędzy różnymi organami zaangażowanymi w taki system zwalczania.

(5) Drugie sprawozdanie Komisji przedstawione Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w sprawie wprowadzania w życie dyrektywy 91/308/EWG określiło trudności, które nadal się pojawiają i utrudniają porozumiewanie się i wymianę informacji pomiędzy niektórymi jednostkami o różnym statusie prawnym.

(6) Rzeczą niezbędną jest ustanowienie ścisłej współpracy pomiędzy odpowiednimi organami Państw Członkowskich zaangażowanymi w zwalczanie prania pieniędzy oraz określenie zasady bezpośredniego porozumiewania się takich organów.

(7) Sukcesem zakończyły się przygotowania podjęte przez Państwa Członkowskie w tej sprawie, które zostały oparte przede wszystkim na zasadach ustanowionych w modelowym protokole ustaleń zaproponowanym przez nieformalną światową sieć jednostek wywiadu finansowego, zwaną „Grupą Egmont".

(8) Państwa Członkowskie muszą zorganizować swoje jednostki wywiadu finansowego w taki sposób, aby zapewnić przedkładanie informacji i dokumentów w odpowiednim czasie.

(9) Niniejsza decyzja nie narusza żadnej konwencji ani porozumienia dotyczącego pomocy wzajemnej w sprawach karnych pomiędzy organami sądowymi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby jednostki wywiadu finansowego, które zostały powołane lub uprawnione do zbierania informacji finansowych do celów zwalczania prania brudnych pieniędzy, działając w oparciu o swoje krajowe uprawnienia, mogły współpracować w celu zbierania, analizowania i badania informacji związanych z jakimkolwiek zdarzeniem, które mogłoby wskazywać na pranie brudnych pieniędzy.

2. Do celów ust. 1 Państwa Członkowskie zapewniają, aby jednostki wywiadu finansowego dokonywały między sobą, z własnej inicjatywy lub na wniosek, w oparciu o niniejszą decyzję lub w oparciu o istniejące lub przyszłe protokoły ustaleń, wymiany wszelkich dostępnych informacji, które mogłyby dotyczyć przetwarzania lub analizowania informacji bądź podjęcia dochodzenia dotyczącego transakcji finansowych związanych z praniem brudnych pieniędzy oraz zaangażowanych w to osób fizycznych lub prawnych.

3. W przypadku gdy dane Państwo Członkowskie zleciło władzom policyjnym zadania przynależne jednostce wywiadu finansowego, państwo to może przekazywać informacje zebrane przez daną jednostkę wywiadu finansowego odpowiednim organom otrzymującego Państwa Członkowskiego, które w tym celu zostały powołane i są kompetentne w dziedzinach wymienionych w ust. 1.

([1]) Dz.U. C 251 z 15.8.1997, str. 1.
([2]) Dz.U. L 166 z 28.6.1991, str. 77.

Artykuł 2

1. W celach niniejszej decyzji Państwa Członkowskie zapewniają, iż jednostka wywiadu finansowego w każdym państwie jest tylko jedna i że spełnia ona warunki poniższej definicji:„Centralna jednostka narodowa, która w celu zwalczania prania brudnych pieniędzy, odpowiada za zbieranie informacji (oraz ma prawo, w określonym zakresie, żądać informacji), analizowanie i przekazywanie właściwym organom takich informacji finansowych, które mogą dotyczyć domniemanych wpływów z przestępstw lub są wymagane przez powszechnie obowiązujące przepisy prawa krajowego".

2. W związku z ust. 1 Państwo Członkowskie może ustanowić centralną jednostkę do celów otrzymywania lub przekazywania informacji - ze zdecentralizowanych agencji lub do nich.

3. Państwa Członkowskie wskazują jednostkę, która będzie wykonywała zadania jednostki wywiadu finansowego w rozumieniu niniejszego artykułu i powiadamiają o tym pisemnie Sekretariat Generalny Rady. Powiadomienie takie nie będzie miało wpływu na bieżące zasady dotyczące współpracy pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewniają, że wykonywanie funkcji jednostki wywiadu finansowego w ramach niniejszej decyzji nie jest ograniczone jej statusem krajowym, niezależnie od tego, czy jest to organ administracyjny, organ ścigania czy organ sądowy.

Artykuł 4

1. Do każdego wniosku złożonego zgodnie z niniejszą decyzją dołącza się krótkie oświadczenie dotyczące stanu faktycznego znanego jednostce wywiadu finansowego. Jednostka wywiadu finansowego określa w takim wniosku sposób, w jaki zostanie wykorzystana otrzymana informacja.

2. W przypadku złożenia wniosku zgodnie z niniejszą decyzją jednostka wywiadu finansowego będąca adresatem wniosku udziela wszelkich istotnych informacji, wraz z dostępnymi informacjami finansowymi oraz danymi o stosowaniu prawa, których taki wniosek dotyczy. Jednostka taka nie wymaga oficjalnego podania o udzielenie informacji, zgodnego z odpowiednimi konwencjami lub porozumieniami zawartymi między Państwami Członkowskimi.

3. Jednostka wywiadu finansowego może odmówić udzielenia informacji, których ujawnienie mogłoby przynieść szkodę prowadzonemu w Państwie Członkowskim dochodzeniu w sprawie karnej albo w szczególnych przypadkach, gdy ujawnienie takiej informacji byłoby wyraźnie niewspółmierne z uzasadnionymi roszczeniami osoby fizycznej lub prawnej lub zainteresowanego Państwa Członkowskiego lub w inny sposób nie byłoby to zgodne z podstawowymi zasadami prawa krajowego. Każda taka odmowa jest odpowiednio uzasadniana jednostce wywiadu finansowego, która wystąpiła z wnioskiem o takie informacje.

Artykuł 5

1. Informacje lub dokumenty uzyskane zgodnie z niniejszą decyzją będą wykorzystane jedynie dla celów określonych w art. 1 ust. 1.

2. W przypadku gdy na mocy niniejszej decyzji nastąpi przekazanie informacji lub dokumentów, przekazująca jednostka wywiadu finansowego może określić ograniczenia i warunki wykorzystania informacji dla celów innych, niż cele wymienione w ust. 1. Otrzymująca jednostka wywiadu finansowego dostosowuje się do takich ograniczeń i warunków.

3. W przypadku gdy Państwo Członkowskie będące państwem otrzymującym informacje i dokumentację chce wykorzystać otrzymaną informację lub dokumentację w karnym postępowaniu przygotowawczym lub sądowym w celach ustanowionych w art. 1 ust. 1, Państwo Członkowskie będące państwem przekazującym informacje i dokumentację nie może odmówić swojej zgody na takie wykorzystanie informacji lub dokumentacji z wyjątkiem przypadków uzasadnionych ograniczeniami wynikającymi z prawa krajowego lub warunkami określonymi w art. 4 ust. 3. Każda odmowa udzielenia zgody musi być odpowiednio uzasadniona.

4. Jednostka wywiadu finansowego podejmuje wszelkie niezbędne działania, łącznie ze środkami bezpieczeństwa, w celu zapewnienia, aby informacja przekazana na mocy niniejszej decyzji nie została udostępniona innym organom, agencjom lub jednostkom.

5. Zgodnie z Konwencją Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych oraz biorąc pod uwagę zalecenie Rady Europy R(87)15 z dnia 15 września 1987 r. regulujące wykorzystywanie danych osobowych przez policję, przekazane informacje będą chronione w drodze zastosowania przynajmniej takich samych zasad poufności i ochrony danych osobowych, jakie są stosowane zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem krajowym wobec jednostki wywiadu finansowego wnoszącej o te informacje.

Artykuł 6

1. Jednostki wywiadu finansowego mogą wymieniać odpowiednie informacje w ramach ograniczeń wynikających z obowiązującego prawa krajowego. W takich sprawach jednostki wywiadu finansowego nie muszą składać odrębnych wniosków.

2. Artykuł 5 stosuje się w odniesieniu do informacji przekazanych zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie zapewniają i dochodzą do porozumienia w sprawie właściwych i chronionych kanałów komunikacji pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja jest stosowana bez uszczerbku dla zobowiązań Państw Członkowskich wobec Europolu, zgodnie z ich określeniem w Konwencji o Europolu.

Artykuł 9

1. W zakresie, w jakim poziom współpracy między jednostkami wywiadu finansowego określony w protokołach ustaleń zawartych pomiędzy władzami Państw Członkowskich jest zgodny z niniejszą decyzją lub jest wyższy, niniejsza decyzja nie ma wpływu na jego stosowanie. W przypadku gdy przepisy niniejszej decyzji idą dalej niż przepisy jakiegokolwiek protokołu ustaleń zawartego między władzami Państw Członkowskich, niniejsza decyzja zastąpi taki protokół po upływie dwóch lat od jej wejścia w życie.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że będą posiadały pełną możliwość współpracy zgodnie z przepisami niniejszej decyzji najpóźniej w ciągu trzech lat od wejścia niniejszej decyzji w życie.

3. Rada oceni stosowanie niniejszej decyzji przez Państwa Członkowskie w ciągu czterech lat od jej wejścia w życie. Rada może podjąć decyzję o regularnym dokonywaniu takich ocen.

Artykuł 10

Niniejszą decyzją stosuje się do Gibraltaru. W tym celu, nie naruszając przepisów art. 2, Zjednoczone Królestwo może przekazać Sekretariatowi Generalnemu Rady informacje o jednostce wywiadu finansowego w Gibraltarze.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 17 października 2000 r.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 17 października 2000 r.

W imieniu Rady

É. GUIGOU

Przewodniczący